

1. מר [REDACTED], ת.ז. [REDACTED]
2. גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או אסנת כהן-ליפשיץ
ו/או מורן גור ו/או סטפאני בן-נון ו/או מוריה-פרידמן שריר
מעמותת "גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42 תל אביב, 67770
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

העותרים

- נגד -

1. שר הביטחון
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מינהלת התיאום והקישור לרצועת עזה
כולם ע"י פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)
בניין קרסו, קרן היסוד 4 (קומה 8) באר שבע, ת.ד. 10309
טלפון: 073-3801222; פקס: 02-6467058

המשיבים

בקשה להגיב להודעה מטעם המשיבים

בית המשפט הנכבד מתבקש לתת לעותרים רשות להגיב להודעה מטעם המשיבים אשר הוגשה זה עתה לבית המשפט, וזאת לשון התגובה:

1. בהודעת המשיבים בעניין **חמדאן** (עת"מ 17-06-41654), מהיום, נתבקש בית המשפט הנכבד לתת למשיבים לעדכן בעוד חודשיים באשר להחלטה להקפיא את ההיתרים לקונסוליה האמריקאית, ובאשר לחלופות אפשריות שנבחנות להחלטה זו (סעיפים 2 ו-18 להודעה). **יצוין כי טרם התקבלה עמדת העותרים באותו תיק וממילא טרם ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד לעניין זה.**
2. בהודעה נמסר כי המשיבים בוחנים בין היתר אפשרות להתיר יציאות של תושבי עזה לראיונות בקונסוליה האמריקאית ב"שאטלים" מסודרים, אחת לכמה ימים, שיסיעו את המוזמנים לראיונות ישירות ממעבר ארז לקונסוליה שבירושלים המזרחית בליווי ובפיקוח (סעיף 12 להודעה).
3. נוכח האמור, ב"כ העותרים תבקש להותיר את העתירה שבכותרת תלויה ועומדת עד שתתקבל החלטה סופית של המשיבים לגבי הקפאת היציאות לראיונות בקונסוליה האמריקאית. יודגש כי **בקשתו של העותר תיוותר רלוונטי גם בעוד חודשיים** - אם אכן יינתן פרק זמן שכזה למשיבים בעתירת **חמדאן**. יוזכר כי לבת-זוגו של העותר ולילדיהם הוצאו כבר ויזות לארה"ב (אשר תקפות עד 2019) והם ממתניים כי תונפק ויזה לעותר על מנת לצאת לביקור משפחתי בארה"ב.
4. לאחר קבלת החלטה הסופית של המשיבים בעניין המדיניות הכללית לגבי ההיתרים לקונסוליה האמריקאית, ניתן יהיה לשוב ולבחון את עניינו של העותר. בכך, הכוונה הן

לעניינו הפרטני והן לסוגיה העקרונית שהועלתה בעתירה לעניין דרישת הטלפונים הניידים- ושלראייתנו טרם נדונה לעומקה והוכרעה.

5. ב"כ העותרים תוסיף כי בניגוד למצג שניסו המשיבים ליצור בתגובתם מיום 5.7.2017 (סעיף 8-10), הערעור בעניין [REDACTED] (עע"מ 3179/19) לא נסב סביב סוגיית דרישת הטלפונים ובית המשפט לא נדרש להכריע לעניין חוקיות או סבירות דרישה זו. הערעור הוגש כנגד החלטה לסרב את בקשת העותרת שם לבקר את אימה הקשישה נוכח טעמים ביטחוניים. המשיבים אישרו באותו הליך כי **תחקורה של העותרת, עם או בלי הטלפון הנייד, כלל לא היה נדרש על מנת לסרב את הבקשה**. מצער כי עובדה זו לא הובאה בפני כב' השופט בתגובת המשיבים מיום 5.7.2017. לפיכך, ברור כי אמירות שופטי העליון לעניין זה נאמרו באוביטר ולמעלה מן הצורך לשם הכרעה בסוגיה שנדונה לפנייהם. ודאי שאין לראות בהן משום הכרעה לגופו של עניין בשאלת הטלפונים.

6. לכך יש להוסיף את העובדה **שהמשיבים לא סיפקו הסברים מדוע בעניינו של העותר דרוש בכלל לקיים תחקור ביטחוני ומדוע התחקור אינו יכול להתקיים למשל ביום יציאתו מעזה**, באופן שיגביר את הסיכויים להגעתו עם הטלפון הנייד (אפשרות שהועלתה למשל, בעת"מ 9181-07-17 [REDACTED] ואח' (נמחק ביום 10.7.2017)). אכן, המשיבים כלל לא העלו טענות הנוגעות לעותר עצמו ולדרישת הטלפון בעניינו, ויש לשוב ולדון בעניינים אלו בטרם תתקבל הכרעה בעניינו של העותר.

7. עם זאת כאמור, נוכח הודעת המשיבים ונוכח החלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.7.2017, לכל הפחות מתבקש בית המשפט הנכבד להותיר את העתירה על כנה עד אשר תתקבל החלטה סופית לעניין היתרי היציאה לקונסוליה האמריקאית.

8. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.

מיכל לופט, עו"ד
ב"כ העותרים

23.7.2017